

این برجستگی های کوچک و قابل لمس، قرمز یا قهوه ای ، سفت و اغلب گنبدی شکل هستند و سطح نرم ، دلمه دار یا زگیل مانندی دارند.

درمان:

- کورتیکواستروئیدهای موضعی
- نوردرمانی با UVA و UVB
- کرایوتراپی (سرما درمانی) نیز گاهی موفقیت آمیز است.

پروریگو ندولاریس عمدتاً در بزرگسالان رخ می دهد.

استرس معمولاً یکی از عوامل بروز این مشکل است و به نظر می رسد که با عود یا شعله وری بیماری ارتباط دارد.

علائم:

شکایت از خارش متغیر است. تعداد اندکی از بیماران اظهار می کنند که هیچ خارش ندارند اما احساس خارش به صورت عادی وجود دارد و در اکثر موارد احساس خارش، شدید است.

تعداد اندک یا فراوانی از برجستگی های غیر واضح قرمز همراه با افزایش رنگدانه ها مشاهده می شوند.

سطوح باز اندامهای فوقانی و تحتانی بیشتر مبتلا می شوند. ناحیه کمری، خاجی، پشت گردن و پشت دستها ، نواحی قابل دسترسی هستند که معمولاً گرفتار می شوند.

پروریگو یک شکل ناشناخته از برجستگی های پوستی قابل لمس و ضایعات سفت و عمیق و بسیار خارش دار می باشد.

این ضایعات به دلیل خاراندن وکندن مکرر تشکیل می شوند.

شروع بیماری معمولاً تدریجی است و در محلی که دچار خارش است رخ می دهد.

بیمارستان رازی

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی تهران

پروزیگو

تلفن های بیمارستان:

• ۵۲۸۸۸۲۸۲

تلفن دریافت انتقادات، پیشنهادات و شکایات:

• ۵۵۶۳۴۴۶۱

پیامک بیمارستان

• ۳۰۰۰۲۴۰

وب سایت:

razihos.tums.ac.ir

ایمیل: razihospital@sina.tums.ac.ir

تهیه کننده: کارگروه آموزش سلامت

بیمارستان رازی

WIW-Pa-14-03

نکات مهم:

- ♦ در برخی موارد، استرس و اضطراب ارتباط زیادی با بیماری دارد.
- ♦ استعمال پمادهای A-D، زینک اکساید، آکوافور یا وازلین روی ضایعات می تواند مفید باشد.
- ♦ تزریق استروئید در داخل ضایعه و کرایوتراپی بسیار مؤثرند و سریعترین روش های بهبود ضایعات منفرد و مجزا محسوب می شوند.